

[Aage Brusgaard]

nem, så vil det bryde den aftale, vi har med EU. Den sær aftale, vi har, er jo bekendtgørelse nr. 895 af 23. december 1987, og der står i § 1:

»Nedennævnte personer og selskaber m.v. kan erhverve adkomst på fast ejendom her i landet uden Justitsministeriets tilladelse i medfør af § 1 i lov om erhvervelse af fast ejendom, jf. lov bekendtgørelse nr. 566 . . . selv om de ikke har bopæl eller hjemsted her i landet eller ikke tidligere har haft bopæl her i et tidsrum af i alt fem år . . .«

I § 2 står der:

»Bestemmelsen i § 1 gælder kun ved erhvervelse af ejendomme,

1) der skal tjene som fornøden helårsbolig for erhververen, eller . . .«

Det vil altså sige, at det kun gælder, hvis en tysker, en svensker eller en franskmænd ville købe en helårsbolig, og mange af de sommerhuse, vi har, ville jo ikke blive benyttet som helårsbolig, hvis det, man frygter, er, at en tysker ville flytte herop og bare have det som sin anden bolig, altså sin sommerbolig. Det er jo en betingelse, at det er en helårsbolig, så vi frygter ikke, at EU kan omstøde den sær aftale, vi har.

Nu er det en skam, at justitsministeren er gået, for jeg tror faktisk, han ville have givet mig ret.

Miljøministeren (Svend Auken):

Hvis hr. Aage Brusgaard har ret i den sidste antagelse, så vil min udmærkede kollega justitsministeren have en meget kort fremtid foran sig som justitsminister.

Der er ikke en kinamands chance for, at hr. Aage Brusgaard vil få medhold i det synspunkt, han netop har gjort gældende. Hr. Aage Brusgaard henviser til en bekendtgørelse. Jeg vil godt henviser til Maastricht-Traktaten, hvor Danmark opnåede en protokol. Den tidligere regering forhandlede med støtte fra den daværende opposition en protokol igennem, som jo dengang var meget omstridt, og som ansøgerlandene har prøvet at få, men som de ikke fik, en protokol, der er krystalklar, og som viser, at traktater i EF en gang imellem er skrevet i et mere letforståeligt sprog end noget af det, hr. Aage Brusgaard citerede for et øjeblik siden.

I protokollen, som er led i Maastricht-Traktaten, står der:

»De høje kontraherende parter, som ønsker at finde en løsning på visse særlige problemer, der er af interesse for Danmark,

er blevet enige om følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab« – og så kommer det: »Uanset bestemmelserne i Traktaten kan Danmark opretholde den gældende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboliger.«

Hvis hr. Aage Brusgaard tror, at vi kan lave en regel, hvorefter danskere kan erhverve sommerhuse til helårsformål, men udlændinge ikke kan, og at man så efterfølgende kan få godkendt de regler, sådan at vi totalliberaliserer i forhold til danske borgere, men holder udenlandske borgere væk, når det drejer sig om sommerhusbeboelse, så kender han intet til EF-retten. Det er letsindighed ud over alle grænser. Der ville simpelt hen ikke være noget grundlag.

Når vi er så restriktive – og når jeg siger »vi«, mener jeg både den nuværende og den tidligere regering – så er det, fordi denne regel, som jo er i modstrid med den øvrige traktat, hviler på et grundlag, der er så specielt, at hvis vi selv rokker båden det mindste, går det galt.

Så vil jeg i øvrigt sige til hr. Aage Brusgaard: Jeg vedstår gerne dette citat og andre citater. Der er en uacceptabel situation i en række sommerhusområder, som vi har en interesse i at få diskuteret og få løst; men at der er nogle problemer, der skal løses, er jo ikke ensbetydende med, at vi skal gøre noget så tosset som det, Fremskridtspartiet her foreslår.

Det er derfor, regeringen tager afstand fra det. Vi tager ikke afstand fra at løse nogle af de konkrete problemer, men vi tager afstand fra at score det største selvmål, der nogen sinde er set i dansk politik, nemlig vedtagelse af dette forslag, hvis man ønsker at beskytte de danske sommerhuse mod erhvervelse fra EF-landene.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det, der bringer mig på talerstolen, er miljøministerens bemærkninger til Fremskridtspartiet, hvor ministeren takkede for, at vi var kommet med forslaget og – som ministeren udtrykte sig – den rene vare.

For at debatten ikke skal blive afsporet, vil jeg godt henholde mig til, at vi ikke taler om,